

Ziua ispășirii și viața fără de păcat

3 octombrie 2005

Gili Cârstea

Există într-o comunitate din Spania un grup care este realmente interesat de rostul și poziția bisericii în aceste momente cruciale ale marii controversă. Unul dintre ei mă ruga recent să propun o discuție despre ziua ispășirii și implicațiile ei în biruința deplină asupra păcatului.

Și eu cred că acesta este un subiect serios, care necesită o atenție permanentă, mai ales că ziua ispășirii pentru cei vii este iminentă, și va declanșa evenimentele finale.

Punctul central al discuțiilor pe acest subiect pare să fie: Când va înceta poporul lui Dumnezeu să mai păcătuiască?

Protestantismul apostaziat răspunde că doar atunci când vom ajunge în cer. Liberalii dintre noi sunt un pas înainte; ei spun că la apariția lui Hristos pe nori, atunci când "trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire." Conservatorii spun că astăzi trebuie să încetăm să păcătuim; dar acest astăzi este foarte lung, deoarece nimeni nu a reușit până acum să trăiască fără păcat, cu excepția Domnului Hristos.

Cei care apreciază sanctuarul adventist și solia 1888 nu pot fi de acord cu nici una dintre aceste explicații. Noi avem o altă definiție pentru păcat. Nu credem că el înseamnă comiterea unor fapte interzise. Lucifer, îngerii lui sau Adam și Eva nu au comis păcat în acest sens. Ei au ales să se despartă de izvorul vieții, refuzând prezența naturii divine în trupul lor. Abia după aceea au comis fapte reprobabile, în lipsa legii din mintea lor. Fără Duhul Sfânt în sfânta sfintelor din mintea omenească, ființele create nu se mai pot abține să nu comită fapte interzise. Invers, nici o persoană care este un templu al lui Dumnezeu nu comite fapte interzise până nu refuză "scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice."

Atunci întrebarea trebuie formulată altfel: Când va fi făcut poporul lui Dumnezeu părtaș de natură divină?

Până acum, nimeni nu a fost făcut părtaș de natură divină – evident, cu excepția celor care au fost luați la cer, precum Ilie, Enoh, Moise, etc. Acesta este un privilegiu al ultimei generații, urmașii lui Hristos care vor deveni Mireasa. Deoarece nunta înseamnă "unirea dintre divin și uman," așa cum explică sora White în Parabole, iar scopul zilei ispășirii era acela de a curăți poporul de păcatele lui (Leviticul 16:30), înseamnă că unirea cu natura

divină pune capăt definitiv oricărei umblări în nelegiuire. Acei oameni vor cunoaște pe Domnul, vor experimenta ștergerea păcatelor și vor deveni un templu al lui Dumnezeu prin Duhul. Abia atunci trupul va ajunge la experiența Capului, adică Hristos. Aceasta înseamnă să ai “credița lui Isus.” El credea că “Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui” (Ioan 14:10). Așa vor crede, și așa vor vorbi și cei 144.000; aceasta este credința pe care o așteaptă Dumnezeu de la poporul Său. Doar datorită faptului că au credința lui Isus vor putea ține poruncile (Apoc 14:12).

Credința lui Isus deschide o nouă perspectivă asupra zilei ispășirii și biruinței depline asupra păcatului. Să te porți ca Dumnezeu este nevoie să ai caracterul lui Dumnezeu. Cui folosește să fii un nelegiuit, dar în societate să te porți ca un sfânt? Noul legământ (Ier 31) înseamnă scrierea legii în mintea și inima omenească. Legea este o transcriere a caracterului lui Dumnezeu. Fără transcriere, ce contează dacă nu fură, nu minți sau nu ucizi?

Religia a produs mari pagube neamului omenesc, făcându-ne să credem că un comportament creștin rezolvă problema. Nu se rezolvă nimic; doar se maschează adevărata problemă: lipsa legii în inimă, lipsa Duhului Sfânt în templul Său. Și cu cât “progresăm” în această direcție, cu atât va fi mai greu să înțelegem realitatea unui templu gol.

Cea mai penetrantă imagine despre ziua ispășirii vine de la Maleahi: “Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămânea în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite” (Mal 3:1-3).

Sperăm ca acel “deodată” să fie cât mai curând, căci el depinde în totalitate de noi, biserica rămășiței.